

SÈRIE 4**OPCIÓ A**

1.

1.1. El personatge és l'últim exemplar i hereu únic d'una família de propietaris rurals que ha protagonitzat una decadència imparabile, vivint d'unes rendes que minvaven generació rere generació. Intel·ligent i lúcid, parla de la seva situació personal i familiar amb un cinisme no mancat de sentit de l'humor que no el fa gens antipàtic, i a la fi de la peroració, en referir-se a la tirada contemplativa que té qualificant-la de virgiliana, ens mostra que la indolència ancestral no li ha impedit de llegir els clàssics escaients.

1.2. a) D'acord amb les convencions ètiques, sembla evident que si un hom es dedica a buscar la veritat ho ha de fer amb la intenció de trobar-la. Però com que al personatge, que és egoista i, per tant, no es deixa afectar per l'imperatiu categòric, de fet no li interessa trobar-la, cínic com és no s'amaga de dir el que realment pensa, per bé que ho fa amb el punt d'ironia que caracteritza la seva manera d'expressar-se.

b) Que interessar-se per l'agronomia constitueixi un 'pecat de joventut' només es pot dir des del punt de vista cínic assumit pel personatge. De fet, com en el cas anterior, la seva expressió es complau a provocar, tanmateix d'una manera civilitzada, el bon sentit, convencionalment honest, de qui l'escolta.

1.3. a) Vol dir que no havien treballat mai.

b) Vol dir que el personatge no era gaire intel·ligent.

c) Vol dir que la seva ganduleria no tenia fissures, que es resistien a treballar.

d) Vol dir emprendre activitats pròpies d'un idealisme ingenu i més o menys foll.

1.4. a) La figura, de tipus metafòric, consisteix a tractar l'arbre genealògic com si fos un arbre pròpiament dit. Que aquest arbre es desfulli o que li caiguin les fulles, voldrà dir que els personatges de la nissaga que l'arbre representa van anar morint a causa dels diversos incidents que s'esmenten.

b) És una metàfora *in praesentia*: acceptant que una teranyina pot representar la mandra, ser mandrós equival a estar atrapat pels fils d'aquesta. (Notem que el qualificatiu 'dolça' no és propi de les teranyines reals; escau, però, a la teranyina metafòrica: recordem, en aquest sentit, que els italians parlen del *dolce far niente*.)

2. La redacció s'ha de valorar d'acord amb el document "Estructura dels exercicis de llengua catalana i de llengua castellana. Criteris generals d'avaluació"; vegeu l'apartat "**Criteris de valoració de la redacció [Expressió escrita i comentari crític]**".

3.

3.1. Subjectes: "que això va a caràcters i cadascú té el seu"

"això"

"cadascú"

"Viure de la moma"

CDs: "el seu"

"les seves servituds"

Atribut: "veritat"

CRV: "de la moma"

- 3.2. • “si exceptuem l'avantpassat que va fer els diners”
• “sempre que siguis prou llest per no trobar-la o passar de llis si l'ensopegues”
• “si l'ensopegues”
• “si va exhumar un rebesavi traficant d'esclaus”

3.3. L'opció correcta és la c).

3.4. a) Termes: assassinars, incendis. Hiperònims: calamitats, desgràcies personals.

b) Termes: avellanes, albercocs. Hiperònims: comestibles vegetals, productes agrícoles del camp de Mequinensa.

[Nota: La proposta anterior s'ha de prendre, és clar, *cum grano salis*. Els correctors hauran d'avaluar l'adequació de les respostes dels examinands, les quals podran ser, en principi, ben diverses sense deixar de ser correctes.]

3.5. **Pertanyo**: “ny”: [ɲ], o bé: nasal palatal (sonor)

linatge: “ll”: [λ], o bé: líquid lateral palatal

excepcions: “xs”: [ks], o bé: oclusiu velar sord + alveolar fricatiu sord

els diners: “s”: [z], o bé: alveolar fricatiu sonor

abstingut. “b”: [p], o bé: oclusiu bilabial sord

OPCIÓ B

1.

1.1. Els correctors jutjaran si els exemples adduïts són pertinents. No té gaire sentit que se'n proposin a les pautes.

1.2. a) Perquè, si no s'introduís la precisió, es podria pensar que la "mala poesia" no deixa de ser poesia. L'autor evita, d'aquesta manera, la imprecisió inherent a la noció de "mala poesia".

b) La funció poètica del llenguatge té més extensió que la poesia en sentit estricte: per a aquesta és condició lingüística *sine qua non* (no és concebible una poesia que no realitzi la funció poètica), però la funció poètica és, en principi, una funció del llenguatge en general i no sols del llenguatge poètic.

1.3. a) *ens (pot mostrar), ens (el dóna), ens (ofereix), ens (el pot donar), veiem, podem (escoltar), podríem, podem (trobar), trobem.*

b) El referent sembla consistir en el col·lectiu format per l'autor i els seus lectors, els quals se suposa que tenen en comú amb ell l'interès per la qüestió tractada. És, aquest "nosaltres", una manera de crear una certa complicitat discursiva entre autor i lectors.

c) En principi sí que hi ha diferència de sentit, perquè el protagonista d'aquest "dèiem" no pot ser sinó l'autor. Es tracta, en aquest cas, d'un "nosaltres" d'autoria, un fals plural que correspon a una forma d'expressió força corrent.

1.4. deslligar: *separar, diferenciar, distingir, desigualar,...*

posar: *adduir, presentar, oferir, aportar, trobar, facilitar,...*

inserir-se: *situar-se, introduir-se, estendre's, desplegar-se, ficar-se,...*

requerir: *exigir, demanar, obligar-se (a), posar en joc, realitzar,...*

2. La redacció s'ha de valorar d'acord amb el document "Estructura dels exercicis de llengua catalana i de llengua castellana. Criteris generals d'avaluació"; vegeu l'apartat "**Criteris de valoració de la redacció [Expressió escrita i comentari crític]**".

3.

3.1. a) subordinada substantiva (CD de *mostrar*)

b) subordinada adjectiva de relatiu especificativa

c) subordinada substantiva infinitiva (CN de *dificultat*)

d) subordinada adverbial concessiva

e) subordinada adverbial condicional

f) subordinada adverbial infinitiva final [acceptable, també: temporal de posterioritat]

3.2. Subjectes: *el discurs poètic*
que

CD: *altres característiques qualitatives que van més enllà de la funció poètica*

CNs: *poètic*

qualitatives

que van més enllà de la funció poètica

poètica

3.3. *són, més, és, dóna, bé*

3.4. La resposta correcta és la b).

3.5. **excloents**: “x”: [ks], o bé: oclusiu velar sord + fricatiu alveolar sord
Baudelaire: “b”: [b], o bé: oclusiu labial sonor
deslligats: “ll”: [λ], o bé: líquid lateral palatal (sonor)
ens el: “s”: [z], o bé: fricatiu alveolar sonor
eslogans: “g”: [γ], o bé: aproximant velar sonor